

WAAR ZIJN UW ZONDEN?

Oudejaarspreek

Door

J. C. RYLE

Uitgave: Bibliotheek overjarig koren, 11^e jaargang no 8; 1933

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2008

WAAR ZIJN UW ZONDEN?

“Het bloed van Jezus Christus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden.”

1 Johannes 1:7b.

1. Mijn eerste opmerking is deze: **u hebt veel zonden.**
2. Mijn tweede opmerking is deze: **Het is van het uiterste gewicht van onze zonden gereinigd te zijn.**
3. Mijn derde opmerking is deze: **u kunt uw eigen zonden niet wegnemen.**
4. De vierde opmerking die ik te maken heb is deze: *Het bloed van Jezus Christus kan al uw zonden wegnemen.*
5. De vijfde en laatste opmerking die ik te maken heb is deze: **Het geloof is volstrekt noodzakelijk en de enige zaak die nodig is om u aandeel te geven in het reinigend bloed van Christus.**

De vraag welke de titel van deze preek uitmaakt moet veel gedachten in uw hart verwekken. Zij betreft elke man en elke vrouw die in de wereld geboren is. U behoorde nooit te rusten voordat u er een voldoende antwoord op geven kunt. „*Waar zijn uw zonden?*”

Ik vraag u heden om, u voor deze vraag neder te leggen. Ik vraag u om mij voor enige ogenblikken uw aandacht te verlenen, terwijl ik tracht om haar op uw geweten aan te dringen. De tijd nadert snel dat de vraag beantwoord moet worden. Het uur komt, dat alle andere vragen in vergelijking met deze als een druppel water zullen schijnen. Wij zullen niet zeggen: „Waar is mijn geld?” — of: „Waar zijn mijn landerijen?” — of: „Waar is mijn eigendom?” Onze enige gedachte zal zijn: „Mijne zonden! Mijn zonden! — Waar zijn mijn zonden?”

Lezer, ik zal u enige opmerkingen voorstellen, welke nuttig kunnen zijn om enig licht te verspreiden over de ontzaggelijke vraag welke voor ons ligt. De begeerte van mijn hart en mijn gebed tot God is, dat dit woord grotelijks voor uw ziel gezegend moge zijn. Ik verzoek u het zachtmoedig te horen. Wie kan zeggen of de Heilige Geest deze prediking niet kan gebruiken om uw ziel te redden?

1. Mijn eerste opmerking is deze: **u hebt veel zonden.**

Ik zeg dit vrijmoedig en zonder de minste aarzeling: ik weet niet wie u bent, of hoe de voorgaande tijd van uw leven is doorgebracht. Maar ik weet uit Gods Woord dat elke zoon en dochter van Adam een groot zondaar voor God is. Er is geen uitzondering. Het is de algemere kwaal van het ganse geslacht van Adam in elk gedeelte van de aardbol. Van de koning op zijn troon tot de bedelaar aan de weg, - van de landheer in zijn zaal tot de dagloner in zijn hut, - van de schone dame in haar zijkamer tot de nederigste meid in de keuken, - van de prediker op de predikstoel tot het kleine kind op de Zondagsschool, — wij zijn allen van nature schuldig, schuldig, schuldig voor Gods aangezicht. „Wij struikelen allen in vele.” „Daar is niemand rechtvaardig ook niet één”. „Allen zijn zij afgeweken”. „Indien wij zeggen dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij ons zelf en de waarheid is in ons niet”, Jak. 3:2, Rom. 3 : 10 en 12, 1 Joh. 1 : 3. Het is nutteloos het te loochenen. Wij hebben allen veel zonden gezondigd.

Twijfelt u aan de waarheid van deze woorden? Ga dan heen en onderzoek Gods Wet,

zoals door Gods Zoon Zelf is uitgelegd. Lees met aandacht het vijfde hoofdstuk van het Evangelie van Mattheus. Zie hoe Gods geboden zoowel op onze gedachten en beweegreden, als op onze woorden betrekking hebben. Weet dat "de Heere niet ziet gelijk de mens ziet; want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan." „In Zijn oog is de gedachte zelve der dwaasheid zonde", 1 Sam. 16 : 7, Spr. 24 : 9.

En keer nu tot de geschiedenis van uw eigen leven en beproef haar bij de standaard van deze heilige wet. Denk aan de dagen uwer kindsheid en aan al uw eigenzinnigheid, en inheligheid, en kwade driften, en verkeerdheid, en afkerigheid tegenover datgene wat goed is. Herinner u de dagen van uw jeugd, — uw eigenwil, uw hoogmoed, uw wereldse geneigdheden, uw ongeduld onder het gezag, uw verlangen naar verboden dingen. Breng u te binnen uw gedrag sedert u de mannelijke ouderdom bereikt hebt en de menigvuldige afwijkingen van de rechte weg, waaraan u elk jaar schuldig geweest zijt. — Zeker, in het gezicht van de geschiedenis van uw leven, zult u niet opstaan en zeggen: „Ik heb niet gezondigd!"

En wend u dan tot de geschiedenis van uw eigen hart. Beschouw hoe veel boze dingen daarin zijn opgekomen waarvan de wereld niet met al weet. Bedenk de duizenden zondige verbeeldingen en bedorven denkbeelden welke uw hart gekoesterd heeft, zelfs terwijl uw uitwendig gedrag onberispelijk, zedelijk en achtenswaardig was. — Denk aan de lage gedachten, en bedriegelijke voornemens, en valse beweegredenen, en kwaadaardige, nijdige, boosaardige gewaarwordingen, die op en neer gewandeld hebben in uw inwendige mens, terwijl zij die het dichtste bij u waren nimmer droomden of vermoedden wat er omging. — Zeker in het gezicht van de geschiedenis van uw hart, zult u niet opstaan en zeggen: „Ik heb niet gezondigd!"

Lezer, nog eens vraag ik u: Twijfelt u aan wat ik zeg? Twijfelt u of u veel zonden gezondigd hebt? Ga dan heen en onderzoek het 25ste hoofdstuk van het Evangelie van Mattheus. Lees het gedeelte aan het einde van dat hoofdstuk, wat de rechtshandel van de jongste dag beschrijft. Merk zorgvuldig de gronden op; waarop de goddelozen aan de linkerhand tot het eeuwige vuur veroordeeld worden. Er wordt geen melding gemaakt van grote openbare daden van goddeloosheid die zij bedreven hebben. Zij worden niet beschuldigd van gestolen, of gedood, of valse getuigenis gegeven, of echtbreuk bedreven te hebben. Zij worden veroordeeld wegens zonden van verzuim! Het feit alleen dat zij dingen nagelaten hebben die zij behoorden gedaan te hebben, is voldoende om hun zielen voor eeuwig te verderven. Kortom, de zonden van verzuim eens mensen zijn alleen genoeg om hem in de hel te doen zinken!

En zie nu op uzelf bij het licht van deze wonderbare plaats der Schrift. Tracht u te binnen te brengen de ontelbare dingen die u nagelaten hebt en die u kon gedaan hebben, die u nagelaten hebt te zeggen en die u kon gezegd hebben. De daden van zelfverloochenende vriendelijkheid, die u kon verricht hebben, maar die, u hebt verwaarloosd; - hoe veel zijn zij! Het goede dat u kon gedaan hebben en het geluk dat u kon veroorzaakt hebben, met zeer weinig moeite voor uzelf, - hoe groot is het bedrag daarvan! Zeker, in het gezicht van het onderwijs onzes Heeren betreffende de zonden van verzuim, zult u niet opstaan en zeggen: „Ik heb niet gezondigd!"

Nogmaals vraag ik: Twijfelt u aan de waarheid van wat ik zeg? Ik denk dat het wel mogelijk is dat u zulks doet. Ik ken iets van 's mensen verbazende blindheid omtrent zijnen eigen staat van natuur. Luister nog eens naar mij, terwijl ik uw geweten met een ander bewijs bezig houd. O, dat God uw ogen opene en u tone wat u bent!

Zit neer en neem pen en papier, en tel de zonden op die u waarschijnlijk gezondigd

hebt, sedert u voor het eerst het goede van het kwade kon onderscheiden. Zit neder, zeg ik, en maak een som. Stel voor een ogenblik dat er gemiddeld vijftien uren van elke vierentwintig uren waren gedurende welke u wakker en een werkzaam en verantwoordelijk wezen bent geweest. Stel voor een ogenblik, dat u in elk van deze vijftien uren slechts twee zonden begaan hebt. — Zeker zult u niet zeggen dat dit een onredelijke veronderstelling is. Bedenk dat wij tegen God kunnen zondigen in gedachte, woord of daad. Ik herhaal, dat men niet kan denken dat het iets buitengewoon is te veronderstellen dat u in elk uur van wakker zijn twee zonden met gedachte, woord of daad bedreven hebt. En tel nu de zonden van uw leven op en zie welke som, zij bedragen.

Berekend naar vijftien uren van wakker zijn in één dag hebt u elke dag dertig zonden begaan! — Berekend naar zeven dagen per week, hebt u tweehonderdtien zonden elke week begaan! - Berekend naar vier weken in elke maand, hebt u achthonderdveertig zonden elke maand begaan! Berekend naar twaalf maanden in elk jaar, hebt u tienduizendtachtig zonden ieder jaar! En in 't kort, om niet langer met de berekening voort te gaan, elke tien jaren van uw leven hebt u, naar de laagste begroting, meer dan honderd duizend zonden begaan!

Ik smeed u deze som bedaard te beschouwen. Ik daag u uit om haar nauwkeurigheid te wederleggen. Ik vraag u integendeel, of ik uw toestand niet volkomen heb aangewezen? Ik beroep mij op u, als een eerlijk mens, of het niet waar is dat u menig uur en menige dag in uw leven onophoudelijk gezondigd hebt? Ik vraag u in vertrouwen of de som niet veel nauwkeuriger zoude zijn, zoo de totale som uwer zonden tienmaal vermenigvuldigd werd? – O, sta af van eigengerechtigheid. Leg die trotse waan van „niet zo slecht te zijn" af, waarin ge u tracht te wikkelen. Wees moedig genoeg om de waarheid te bekennen. Luister niet naar die oude Leugenaar, de duivel. Zeker, in het gezicht van die veroordelende som, die ik zo-even, heb opgeteld, zult u niet durven loochenen. dat „u veel zonden hebt".

Ik zal van dit gedeelte van mijn onderwerp afstappen en ga verder. *Ik vrees ongelukkig, dat menig lezer zijn oog over wat ik gezegd heb zal werpen en niet, overtuigd en niet bewogen zijn.*

Ik heb door treurige ondervinding geleerd, dat het laatste wat een mens te weten komt en verstaat, zijn eigen toestand voor Gods ogen is. Wel zegt de Heilige Geest dat wij allen van nature „blind" en „doof" en „stom" en „slapende" en „buiten ons zelve" en „dood" zijn! Niets, niets, niets zal ooit de mens van zonde overtuigen dan de kracht van de Heilige Geest. Toon hem de hel, en hij zal die niet vlieden. Toon hem, de hemel, en hij zal die niet zoeken. Breng hem tot zwijgen met waarschuwingen, en echter zal hij niet bewogen worden. Prikkel zijn geweten, en echter zal hij verhard blijven. Kracht van boven moet naar beneden komen om het werk te verrichten. Om de mens te tonen wat hij wezenlijk is, daartoe is de Heilige Geest Gods nodig.

Indien u enig gevoel van uw eigen zondigheid hebt, behoort u God daarvoor te danken. Datzelfde gevoel van zwakheid, goddeloosheid en bederf, wat u wellicht ellendig en. troosteloos maakt, is werkelijk een teken van iets goeds en een oorzaak van dankzegging.

De eerste stap om wezenlijk goed te worden is zich slecht te gevoelen. De eerste voorbereiding voor de hemel is te weten, dat wij niets anders dan de hel verdienen. Voordat wij als rechtvaardig kunnen gerekend worden, moeten wij ons als ellendige zondaars kennen. Voor dat wij inwendig geluk en vrede met God kunnen hebben, moeten wij leren beschaamd en verlegen te zijn wegens onze menigvuldige overtredingen. Voordat wij ons in ene welgegronde hoop kunnen verblijden, moeten

wij geleerd hebben te zeggen: „*Onrein! onrein! God! wees mij zondaar genadig!*”

Lezer, indien u uw ziel liefhebt, wacht u om dit inwendig gevoel van uw eigen zondigheid te onderdrukken en te verstikken. Ik smeek u, bij de genade Gods, trap het niet met de voeten, vergruis het niet, grijp het niet bij de keel, en weiger niet het uw aandacht te verlenen. Wacht u om de raad van wereldse mensen daaromtrent in te winnen. Behandel het niet als een geval van neerslachtingheid, ontstelde gezondheid of iets van dien aard. Wacht u om naar des duivels raad daaromtrent te luisteren. Tracht niet het in drank en brasserie of luidruchtig vermaak te verdrinken. Tracht niet er met paarden, en honden, en wagens, en jagen en vissen overheen te draven. Tracht niet het te verdrijven door een reeks van kaartpartijen, en bals en concerten. O lezer, indien u uw ziel liefhebt, behandel het eerste gevoel van zonde niet op deze ellendige wijze. Bega geen geestelijke zelfmoord; vermoord uw ziel niet.

Ga liever heen en bid God dat Hij u toon wat dit gevoel van zonde betekent. Vraag Hem dat Hij de Heiligen Geest zende om u te tonen wat u zijt en wat Hij wil dat u te doen hebt. Ga heen en lees uwen Bijbel, en zie of er geen billijke reden, is dat u ellendig zijt, en of dit gevoel van „goddeloos en slecht” te zijn niet billijk datgene is wat u met recht moogt verwachten. Wie kan zeggen of het geen zaad van de hemel is, wat eenmaal vrucht zal dragen in het Paradijs, in uw volkomen zaligheid. Wie kan zeggen of het geen vonk van de hemel is, welke God wil aanblazen tot een aanhoudend en schijnend licht? Wie kan zeggen of het geen kleine steen van boven is, voor welken het koninkrijk des duivels in uw hart moet ten onder gaan; een steen welke de eerste grondslag van een heerlijke tempel des Heiligen Geestes zal blijken te zijn?

Gelukkig voorwaar is die man of vrouw, die met mijn eerste opmerking kan instemmen en zeggen: „Het is waar, ik heb veel zonden”.

2. Mijn tweede opmerking is deze: **Het is van het uiterste gewicht van onze zonden gereinigd te zijn.**

Ik zeg dit vrijmoedig en met overtuiging. Ik ken de menigte dingen welke in de wereld als „gewichtig” beschouwd worden en de eerste en voornaamste aandacht der mensen ontvangen. Maar ik weet wel wat ik zeg. Ik durf gerust zeggen, dat mijns Meesters bezigheid voor alle andere bezigheid verdient geplaatst te worden. En ik leer uit mijns Meesters boek dat er niets van zulk een gewicht voor een mens is dan zijn zonden vergeven en gereinigd te hebben.

Bedenk, lezer, dat er een God boven u is. U ziet Hem niet in de stad. Drukte en rumoer, nering en handel schijnen de gemoederen der mensen geheel in te nemen. U ziet Hem niet op het land. Bebouwing en arbeid gaan hun geregelde loop en zaaitijd en oogst ontbreken nimmer. Maar die ganse tijd door is er een eeuwig oog, dat van de hemel neerziet en alles beschouwt wat de mensen doen, een oog dat nooit sluijert en nooit slaapt. Ja, daar is niet slechts een koning en een regering, een landheer en een meester, die men niet vergeten moet. Er is er Een die hoger, oneindig hoger is dan die allen en die verwacht dat Hem. Zijn verschuldigde eer betaald wordt. Die Ene is de Allerhoogste God.

Deze God is een God van oneindige heiligheid. Zijn ogen zijn te rein dan dat zij de ongerechtigheid zouden aanzien en Hij kan het kwade niet verdragen. Hij ziet gebreken en zwakheden, waar u er geen ziet. In Zijn oog zijn de hemelen zelfs niet zuiver. Hij is een God van oneindige kennis. Hij kent elke gedachte, elk woord, elke daad van elke zoon van Adam. Er zijn geen geheimen voor Hem verborgen. Alles wat wij denken of zeggen of doen wordt aangetekend en bewaard in het boek Zijner gedachtenis. Hij is een God van oneindige macht. Hij heeft in den beginne alle dingen

gemaakt. Hij beveelt alle dingen naar Zijn wil. Hij werpt de koningen dezer wereld in een ogenblik neder. Niemand kan voor Hem bestaan in Zijn toorn. Boven alles is Hij een God in Wiens handen ons leven en al onze belangen zijn. Hij gaf ons het aanwezen. Hij heeft ons in het leven bewaard sedert wij geboren waren. Hij zal ons wegnemen als het Hem gepast voorkomt en met ons handelen naar onze wegen. Deze is de God met Wie wij te doen hebben.

Lezer, denk over deze dingen na. Zeker wanneer u ze wel beschouwt zult u bevreesd zijn. Zeker zult u zien, dat het van het uiterste belang is dat u van uw zonden gereinigd bent. Zeker zult u vragen: „Hoe staan de zaken tussen mij en God?”

Bedenk verder, dat de dood voor u staat. U kunt niet altijd leven. Er moet eens een einde komen aan al uw plannen maken en ontwerpen, kopen en verkopen, werken en zwoegen. Er zal een bezoeker in uw huis komen die geen weigering aanneemt. De koning der verschrikking zal toegang vragen en u een rekening ter voldoening aanbieden. Waar zijn de regeerders en koningen die voor honderd jaren miljoenen regeerden? Waar zijn de rijken die fortuin maakten en huizen bouwden? Waar zijn de landheren, die geld ontvingen en akker aan akker trokken? Waar zijn de arbeiders die het land beploegd en het koren geoogst hebben? Waar zijn de predikanten die gebeden deden en leerredenen predikten? Waar zijn de kinderen die in de zonneshijn speelden alsof zij nooit oud zouden worden? Waar zijn de oude mensen die op hun stok leunden en keuvelden over de dagen toen zij jong waren? Er is slechts één antwoord: zij zijn allen dood, dood, dood! Hoe krachtvol en schoon en werkzaam zij eens waren, zij zijn nu allen stof en as. Hoe machtig en gewichtig zij allen dachten dat hun werkzaamheden waren, het kwam alles tot een einde. En wij reizen de zelfde weg. Nog enige jaren en wij zullen ook in onze graven liggen.

Mijn toehoorders, denk over deze dingen na. Zeker, als u uw uiteinde beschouwt, zult u niet denken dat de reiniging der zonde een lichte zaak is. Zeker zult u iets in de vraag zien: „Waar zijn uw zonden?” Zeker zult u overwegen: „Hoe zal ik eenmaal sterven?”

Bedenk verder, dat de opstanding en het oordeel u wachten. Alles is niet gedaan als de laatste ademhaling gedaan is, en uw lichaam een klomp koud stof wordt. Nee! Alles is niet gedaan! De werkelijkheid van het bestaan begint dan. De schaduwen zullen voor altijd voorbij gegaan zijn. De bazuin zal eens klinken en u uit uw eng bed tevoorschijn roepen. De graven zullen vaneen gescheurd worden en hun bewoners zullen opgeroepen worden om God te ontmoeten. De oren welke de klok die ter kerk riep niet wilden gehoorzamen, zullen genoodzaakt zijn die dagvaarding te gehoorzamen. De trotse wil, die zich niet wilde onderwerpen om naar de preken te luisteren, zullen gedwongen worden om naar het oordeel van God te luisteren. De grote witte troon zal gezet worden. De boeken zullen geopend worden. Elke man, vrouw en kind zal voor die grote gerichtszitting moeten verschijnen. Iedereen zal naar zijn werken geoordeeld worden. De zonden van iedereen zullen verantwoord worden. En iedereen zal zijn eeuwig deel af in de hemel af in de hel ontvangen.

Denk toch over deze dingen na! Zeker bij de gedachte aan die dag moet u toestemmen, dat het onderwerp waarvan ik spreek, uw aandacht verdient. Zeker moet u bekennen, dat het van het uiterste gewicht is dat u van uw zonden gereinigd zijt. Zeker zult u overwegen: „Hoe zal het oordeel over mij uitvallen?”

Ik moet uitspreken wat er op mijn hart ligt. Ik gevoel een grote smart en onrust in het hart omtrent veel mannen en vrouwen in de wereld. Ik vrees voor velen die in dit

zogenaamd Christelijke land wonen. Ik vrees voor velen die zich Christenen noemen en belijden te zijn. Ik vrees voor velen die elke zondag ter kerk gaan en een ingetogen vorm, van godsdienst hebben. Ik vrees dat zij het verbazend grote gewicht niet zien om van hun zonden, gereinigd te zijn. Ik kan duidelijk zien dat er veel andere dingen zijn, die zij veel gewichtiger geloven te zijn. Geld, en land, en boerderijen, en paarden, en rijtuigen, en honden, en eten, en drinken, en klederen, en huizen, en huwelijken, en huisgezinnen, en vermaken, — dit, dit zijn de zaken welke velen blijkbaar de „eerste en voornaamste dingen" menen te zijn. En wat de vergeving en reiniging hunner zonden betreft, dit is een zaak die slechts de tweede plaats in hun gedachten bekleedt. Zie de handelaar en winkelier, als hij zit te turen op zijn grootboek en rekeningboeken en zijn oog over de kolommen van getalmerken laat gaan. Zie de man van vermaak, als hij met zijn paarden en honden over het land rent, of zich in de verstrooiing stort met wedlopen, schouwburg, kaart- of danspartij. Zie de armen gedachteloze werkman als hij zijn hard verdiend loon naar de kroeg brengt en het verteert door er lichaam en ziel te verwoesten. Zie hen allen, hoe vol ernst zij zijn! Zie hen allen, hoe zij hun hart zetten op wat zij doen! — En sla hen dan allen de volgende zondag in de kerk gade, onoplettend, zorgeloos, gapende, slaperig en onverschillig, alsof er geen God, en geen duivel, en geen Christus, en geen hemel, en geen hel ware! Merk hoe duidelijk het, is dat zij hun harten buiten de kerk gelaten hebben! Merk hoe blijkbaar het dat zij geen wezenlijk belang in de godsdienst stellen! En zeg dan of het niet waar is, dat velen niets van het gewicht weten, van hun zonden gereinigd te zijn. O wees op uw hoede dat dit niet het geval met u zij!

Gevoelt u iets van het gewicht om vergiffenis te hebben? Dit is het punt waartoe wij uw zielen wenssen te brengen. We willen dat u verstaat dat de godsdienst niet bestaat in heb beoefenen van zekere uitwendige plichten, in het volbrengen van zekere uitwendige vormen. Zij bestaat in verzoend te zijn met God en vrede met Hem te genieten. Zij bestaat in onze zonden gereinigd te hebben en te weten dat zij gereinigd zijn. Zij bestaat in wederom in vriendschap geraakt te zijn met de Koning der koningen en in de zonneshijn van die vriendschap te leven. Luister niet naar hen die u gaarne wilden overtuigen, dat als u slechts geregeld „ter kerk gaat", u natuurlijk naar de hemel gaat. Stel het liever in uw gemoed vast, dat de ware zaligmakende godsdienst, zodanig als de Bijbel leert, een, geheel ander iets is. De eerste grondslag van het ware Christendom is, te weten dat u veel zonden hebt en de hel verdient, en het gewicht te gevoelen om van deze zonden gereinigd te zijn, om naar de hemel te kunnen gaan.

Gelukkig, zegt de wereld, zijn degenen die een groot vermogen en fraaie huizen hebben! Gelukkig zijn degenen die rijtuigen, en paarden, en bedienden, en grote kapitalen bij hun bankiers, en een grote menigte vrienden hebben! Gelukkig zijn degenen die gekleed zijn in purper en fijn linnen en elke dag overdadig leven, die niets te doen hebben dan hun getril te verteren en zich te vermaken! Wat is echter de wezenlijke waarde van zulk een geluk? Het geeft geen duurzame, wezenlijke voldoening, zelfs ten tijde van het genot. Het duurt slechts enige jaren. Het blijft slechts totdat de dood binnenkomt, gelijk de hand op het feestmaal van Bésazar, en alles afbreekt. En dan wordt in maar al te veel gevallen, dit zogenaamde geluk verwisseld met eeuwige ellende in de hel.

„Welgelukzalig", zegt Gods Woord, „zijn zij wier overtredingen vergeven, en wier zonden bedekt zijn! Welgelukzalig is de mens, dien de Heere de ongerechtigheid niet toerekent! Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het koninkrijk der hemelen! Zalig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden! Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd werden!" Ps. 32 : 1, 2; Matth.

5 : 2, enz. Hun zaligheid zal nimmer een einde hebben. Hun geluk is geen bron die in de zomer uitdroogt en die dan juist ontbreekt als de nood het hoogste is. Hun zon zal nimmer ondergaan. Hun blijdschap zal in de tijd uitspruiten en in de eeuwigheid bloeien. Hunner, in één woord, is het ware geluk, want het blijft eeuwig.

Mijn toehoorders, geloof u wat ik zeg? Het is alles waar. U zult eenmaal zien wiens woorden zullen bestaan, de woorden des mensen of het woord van God. Wees wijs intijds. Prent het nog in ditzelfde uur in uw hart, dat de gewichtigste zaak waarop de mens acht kan geven, de reiniging en de vergiffenis zijner zonden is.

3. Mijn derde opmerking is deze: **u kunt uw eigen zonden niet wegnemen.**

Ik doe dit voorstel stoutmoedig en zonder enigen twijfel; hoe terugdeinzend het klinkt voor het natuurlijke hart, geef ik het echter op als een stuk van onloochenbare Schriftuurlijke waarheid. In spijt van alle Farizeeën, en Rooms-katholieken, en Socinianen, en Deïsten, en afgodendienaars van menselijke rede en kracht, herhaal ik mijn bewering zonder aarzelen. Des mensen zonden zijn veel en groot. Het is van het uiterste gewicht dat deze zonden weggenomen worden. Des mensen schuld, in Gods oog, is verbazend groot. Des mensen gevaar van de hel, na zijn dood, is dreigend en ontzettend. En nochtans kan de mens zijn eigen zonde niet wegnemen. Het staat geschreven en het is waar: "Uit de werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden", Rom. 3 : 20.

Het zal uw zonden niet wegnemen door er bedroefd over te zijn. U moogt treuren over uw verleden goddeloosheid en u in zak en as verootmoedigen. U moogt stromen tranen storten en uw eigen schuld en gevaar erkennen, u moogt, — u moet, — u behoort dit te doem Maar u zult, zodoende, uw overtredingen niet uit Gods boek uitwissen. Droefheid kan geen verzoening voor de zonde maken.

De overtuigde misdadiger voor een gerechtshof is dikwijls bedroefd over zijn misdrijven. Hij ziet de ellende en het ongeluk die zij over hem gebracht hebben. Hij treurt over zijn dwaasheid van niet naar raad geluisterd en het oor aan de verzoeking geleend te hebben. Maar de rechter laat hem niet vrij, omdat hij bedroefd is. De daad is bedreven. De wet is verbroken. De straf is op de hals gehaald. De straf moet opgelegd worden, niettegenstaande de tranen van de misdadiger.

Lezer, dit is juist uw gesteldheid in het oog van God. Uw droefheid is recht en goed, en gepast. Maar uw droefheid heeft hoegenaamd geen kracht om uw zonden weg te nemen. Er is iets meer nodig dan boete om de last van uw hart af te nemen.

Het zal uw zonden niet wegnemen door uw leven te verbeteren. U mag uw gedrag hervormen en een nieuw blad omkeren. U mag veel kwade gewoonten afbreken en veel goede aannemen. U mag kortom, een ander mens worden in geheel uw uitwendig gedrag. U mag, — u moet, — u behoort zo te doen. Zonder zulk een verandering werd geen ziel ooit zalig. Maar u zult, door zoo te doen, geen enkel deeltje van uw schuld in Gods oog uitwissen. Verbetering maakt geen verzoening voor de zonde.

De handelaar die bankroet is, die tienduizend gulden schuldig is, en die tien dubbeltjes heeft om te betalen, moge het besluit nemen om zijn karakter te hervormen. Na zijn geheel vermogen in een losbandig leven doorgebracht te hebben, moge hij geregeld, matig en achtenswaardig worden. Het is volkomen, recht en gepast dat hij zulks doet, maar dit zal de vorderingen dergenen aan wie hij geld schuldig is, niet voldoen. Nog eens zeg ik, dit is juist uw toestand van natuur in het oog van God. U bent Hem tienduizend talenten schuldig en u hebt niets om te betalen. De verbeteringen van

heden zijn allen zeer goed, maar zij wissen de schulden van gisteren niet weg. Er is iets meer nodig dan verbetering en hervorming om u een verlicht hart te geven en uw geweten vrij te maken.

Het zal uw zonden niet wegnemen door naarstig te worden in het gebruik maken der vormen en instellingen van de godsdienst. U mag uw gewoonten omtrent de Zondag veranderen en de godsdienstoefeningen van de morgen tot de avond bijwonen. U mag moeite doen om zoowel in de week als op Zondag te horen prediken. U mag bij alle mogelijke gelegenheden het Heilig Avondmaal gebruiken en aalmoezen geven en vasten. Maar al de genademiddelen in de wereld zullen u nooit enig goed doen, zoolang u daarop als zaligmakers vertrouwt. Zij zullen de wonden van uw hart niet verbinden of u inwendig vrede geven. Uiterlijkheid kan geen verzoening voor de zonde maken. Een lantaarn in een duistere nacht is een zeer nuttig ding. Zij kan de reiziger behulpzaam zijn om zijn weg naar huis te vinden. Zij kan hem bewaren zijn pad te verliezen en hem terughouden om in enig gevaar te geraken

Maar de lantaarn zelve is niet des reizigers haard. De mens die zich vergenoegt om op de weg, naast zijn lantaarn te gaan neerzitten, moet zich niet verwonderen als hij van kou sterft. Indien u tracht om uw geweten met een uiterlijk bijwonen der genademiddelen tevreden te stellen, bent u niet wijzer dan deze reiziger. Er is iets meer nodig dan formaliteit om de last van uw geweten af te nemen en u vrede met God te geven.

Het zal uw zonden niet wegnemen door op mensen naar hulp uit te zien. Het is niet in de macht van enig Adamskind om eens anders ziel te verlossen. Geen bisschop, geen priester, geen geordend man van enige kerk of benaming heeft macht de zonden te vergeven. Geen menselijke absolutie, hoe plechtig ook gegeven, kan dat geweten reinigen, wat niet door God gereinigd is. Het is goed om de raad van de bedienaars des Evangelies in te roepen, als het geweten verlegen is. Het is hun ambt om de vermoeiden en belasten te helpen en hun de weg des vredes aan te wijzen. Maar het staat niet in de macht van enig leraar om iemand van zijn schuld te verlossen. Wij kunnen slechts het pad dat men moet volgen tonen. Wij kunnen slechts de deur aanwijzen waaraan iedereen moet aankloppen. Er is een veel sterker hand dan die des mensen nodig om de boeien van het geweten af te nemen en de gevangene vrij te laten. De bankroetier die een andere bankroetier vraagt om hem weer in zijn zaken te herstellen, verspilt slechts zijn tijd. De arme, die naar een nabij wonende arme reist en hem verzoekt om hem uit zijn moeilijkheid te helpen, vermoeit zich slechts tevergeefs. De gevangene verzoekt zijn medegevangene niet om hem vrij te laten. De schipbreukeling roept niet tot zijn medeschipbreukeling om hem veilig aan land te brengen. In al deze gevallen moet de hulp van een andere kant komen. In al deze gevallen moet de verlichting van een andere hand gezocht worden.

Lezer, zo is het juist in de zaak van de wegneming uwer zonden. Zoo lang u het bij de mens zoekt, hetzij geordend of niet geordend, zoekt u het waar het niet gevonden kan worden. U moet u ergens elders ter vertroosting wenden. Het staat niet in de macht van iemand op aarde of in de hemel om de last der zonde van eens broeders ziel af te nemen. „Niemand zal zijn broeder immermeer kunnen verlossen; hij zal geen rantsoen voor hem kunnen geven", Ps. 49 : 7.

Duizenden hebben te allen tijde getracht zich van hun zonden te reinigen op de wijze die ik zo-even beschreven heb, en hebben tevergeefs getracht. Duizenden, ik twijfel er niet aan, trachten het op ditzelfde ogenblik en vinden zich „niets beter, maar veel erger". Zij klimmen tegen ene steilte van ijs, hard zwoegende en echter achteruit glijdende zo hard zij klimmen. Zij gieten water in een vat vol gaten, ijverig arbeidende en echter niet nader aan het einde van hun werk komende dan toen zij begonnen. Zij

roeien een boot tegen een snelle stroom, naarstig de riemen voerende en echter werkelijk elke minuut achteruit gaande. Zij trachten een muur op te bouwen van los zand, zich al slovende en vermoeiende en echter ziende dat hun werk op hen neervalt zo spoedig zij het opwerpen. Zij trachten een zinkend schip droog te pompen; het water heeft de overhand op hen en zij zullen spoedig in do diepte neerzinken. Zodanig is de ondervinding, in elk deel der wereld, van allen die zich zelve van hun zonden menen te reinigen.

Mijn geliefden, wees heden gewaarschuwd. Wees hun niet gelijk. Wacht u, smee ik u, voor kwakzalverachtige middelen in de godsdienst. Wacht u om te menen dat berouw, en verbetering, en uiterlijkheid en priesterlist u ooit vrede met God kunnen geven. Zij kunnen het niet doen. Het is niet in hun macht. De mens die zegt dat zij het kunnen, moet van twee dingen onkundig zijn. Hij kent niet de lengte en de breedte der menselijke zondigheid. Hij verstaat niet de hoogte en de diepte van Gods heiligheid. Er heeft nooit een man of vrouw op aarde geleefd, die getracht heeft zichzelf van zijn zonden te reinigen en die daardoor verlichting gekregen heeft.

Als u deze waarheid door ondervinding gevonden hebt, wees naarstig om haar mee te delen. Toon hen, zo duidelijk als u kunt, hun schuld en gevaar van natuur. Zeg hen met geen minder duidelijkheid het onmetelijk groot gewicht dat hun zonden weggenomen kunnen worden. Maar waarschuw hen, dan ook hun tijd niet te verspillen door te zoeken om op onwettige wijze gereinigd te worden. Waarschuw hen tegen de schoonschijnende raad van „Wettelijkheid" en zijn metgezellen, zo levendig beschreven in „Des Christens reize". Waarschuw hen tegen valse middelen en boze geneesmiddelen, voor de ziel. Zend hen naar de oude enge poort, in de Schrift beschreven, hoe hard en ruw de weg moge schijnen. Zeg hun dat het „het oude pad en de goede weg is" en dat het, wat de mensen mogen zeggen, de enige weg is om de reiniging onzer zonden, te verkrijgen.

4. De vierde opmerking die ik te maken heb is deze: *Het bloed van Jezus Christus kan al uw zonden wegnemen.*

Mijn geliefden, ik ga met een dankbaar hart tot dit gedeelte van mijn predicaat over. Ik dank God dat ik, na u de schrikwekkende aard van uw geestelijke ziekte voorgesteld te hebben, in staat ben u een almachtig geneesmiddel voor te houden. Maar ik gevoel dat het nodig is oenige ogenblikken bij dit geneesmiddel stil te staan. Een zaak van zulk een wondervolle kracht als dit bloed is, behoort duidelijk verstaan te worden. Er moet geen donkerheid of geheimzinnigheid in uw denkbeelden wat dat betreft zijn. Als u hoort van het bloed van Christus, dan behoort u volkomen te begrijpen wat die uitdrukking betekent.

Het bloed van Christus is dat hartebloed, die Jezus vergoot toen Hij voor zondaars aan het kruis stierf. Het is dat bloed, wat zo vrij uit Zijn met doornen doorboord hoofd en Zijn met nagels doorboorde handen en voeten, en Zijn met een speer doorstoken zijde vloeide, toen Hij gekruisigd en gedood werd. De hoeveelheid van dat bloed moge zeer waarschijnlijk weinig geweest zijn. De gedaante van dat bloed was, ongetwijfeld, gelijk aan dat van ons. Maar nooit is er, sedert de dag dat Adam het eerst uit het, stof der aarde gevormd werd, eeltig bloed gestort van zulk een diepe betekenis voor het ganse mensdom.

Het was bloed wat lang verbondmakend en beloofd was geweest. Ten dage toen de zonde in de wereld kwam, verbond zich God genadig dat „het zaad der vrouw de kop der slang zou vermorzelen". Een uit een vrouw geborene zou eenmaal verschijnen om de kinderen van Adam van de macht des Satans te verlossen. Dat vrouwenzaad was onze Heere Jezus Christus. Ten dage toen Hij aan het kruis leed, zegepraalde Hij over

de Satan en volbracht Hij de verlossing: voor het mensdom. Toen Jezus zijn hartebloed aan het kruis vergoot, werd de kop van de Satan vermorzeld en de oude belofte was vervuld.

Het was bloed dat lang vooraf gebeeld en vooraf geschaduwd was geweest. Elk offer dat door de aartsvaders geofferd werd, was een getuigenis van hun geloof in een groter offer dat nog te komen stond. Elke bloedstorting van lammeren en bokken onder Mozaïsche wet, had ten doel om het sterven van het ware Lam Gods voor de zonde der wereld af te schaduwen. Toen Christus gekruisigd werd, verkregen deze offers en typen hun volkomen vervulling. Het ware offer voor de zonde werd ten laatste geofferd. Het werkelijk verzoenende bloed werd ten laatste gestort. Van die dag af waren de offers der Mozaïsche wet niet langer nodig. Hun werk was gedaan. Zij konden ter zijde gesteld worden.

Het was bloed dat van een oneindige verdienste en waarde in Gods oog was. Het was niet het bloed van een die niets meer dan een bijzonder heilig mens was, maar van Een die Gods eigen Metgezel, God uit God was. Het was niet het bloed van een die onvrijwillig, als een martelaar, voor de waarheid stierf, maar van Een die vrijwillig op Zich nam om de Borg en Plaatsbekleder voor de Zijnen te zijn, om hun zonden en hun ongerechtigheden te dragen. Het deed verzoening voor des mensen overtreding. Het betaalde des mensen verbazende schuld voor God. Het baande een weg van rechtvaardige verzoening tussen de zondigen mensen en Zijn heilige Maker. Het maakte een weg van de hemel tot de aarde, waardoor God tot de mens kan neerkomen en genade bewijzen. Het maakte een weg van de aarde tot de Mina waardoor de mens tot God kan naderen en echter geen schrik gevoelen. Zonder dat bloed kon er geen vergiffenis van zonde geweest zijn. Door dat bloed kan God rechtvaardig en tegelijk de Rechtvaardiger der goddelozen zijn. Uit dat bloed is een fontein gevormd, waarin zondaars kunnen afgewassen en gereinigd worden tot in eeuwigheid.

Dit wondervolle bloed van Christus, op uw geweten toegepast, kan u van alle zonde reinigen. Het doet er niets toe welke uw zonden geweest mogen zijn. „Al waren zij rood als karmozijn, zij kunnen, als wol gemaakt worden”, Jes. 1 : 18. Van zonden der jeugd en zonden van de ouderdom, — van zonden van onwetendheid en zonden van kennis, — van zonden van openbare losbandigheid en zonden van geheime ondeugd, — van zonden tegen de Wet en zonden tegen het Evangelie, van zonden van hoofd, en hart, en tong, en gedachte, en verbeelding, — van zonden tegen elk en alle der Tien Geboden, — van al deze kan het bloed van Christus u vrijmaken. Tot dit einde was het bestemd. Om deze oorzaak werd het vergoten. Datgene hetwelk u niet voor uzelf doen kunt, kan in een ogenblik door deze dierbare fontein gedaan worden. U kunt al uw zonden weggenomen weten.

In dit bloed zijn al de gestorven heiligen tot hiertoe gereinigd geworden, die nu de opstanding der rechtvaardigen verwachten. Van Abel af, de eerste van wie wij lezen, tot de laatste toe die heden ontslapen is, hebben allen „hun klederen gewassen en ze wit gemaakt in het bloed des Lams”, Openb. 7 : 14. Niet één heeft rust bekomen door zijn eigen werken en verdiensten. Niet één heeft zichzelf rein gemaakt voor God door zijn eigen goedheid en zijn eigen kracht. Zij hebben allen „overwonnen door het bloed des Lams”, Openb. 12 : II. En hun betuiging in liet Paradijs is duidelijk en klaar: „Gij zijt geslacht en hebt ons Gode gekocht door Uw bloed uit alle geslachten, en taal, en volk en natie”, Openb. 5 : 9.

Door dit bloed hebben thans al de levende heiligen Gods vrede en hoop. Daardoor hebben zij vrijmoedigheid om in het heiligste in te gaan. Daardoor zijn zij gerechtvaardigd en nabij God gebracht. Daardoor worden hun gewetens dagelijks

gereinigd en met heilig vertrouwen vervuld. Omtrent dat bloed komen alle gelovigen overeen, hoe zeer zij ook in andere zaken mogen verschillen. — Allen komen overeen, dat wij in ons zelf „ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt zijn". Maar ook allen komen overeen, dat in het bloed van Christus de voornaamste der zondaren rein gemaakt kan worden.

Duizenden bezoeken een Christelijk bedehuis en ontvangen het Avondmaal des Heeren uit de handen van Christelijke leeraars, die echter duidelijk tonen, dat zij niet van hun zonden gereinigd zijn. Wacht u om de middelen der genade te verachten, indien u enige begeerte hebt om, behouden te worden. Maar vergeet nooit of nimmer, dat lidmaatschap geen geloof is. Het geloof is het ene nodige, opdat het reinigende bloed van Christus u ten nutte komt. Hij wordt genaamd een „Verzoening door het geloof in Zijn bloed". Hij die in Hem gelooft heeft het eeuwige leven. „Door Hem worden allen die geloven gerechtvaardigd van alles". „Gerechtvaardigd zijnde door het geloof, hebben wij vrede met God door onzen Heere Jezus Christus". De wijsheid der gehele wereld zal nimmer een beter antwoord aan een verlegen vrager geven dan dat hetwelk Paulus aan de Filippische, stokbewaarder gaf: „Geloof in den Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden".

„Bent u overtuigd van zonde?" vraagt het Evangelie. „Ziet u werkelijk dat u veel zonden hebt en dat u de hel verdient? Ziet u af van alle hoop om uzelf, door uw eigen kracht, van uw zonden te reinigen?" Dan bent u juist de man aan wie het Evangelie troost verschaft. Aanschouw het verzoenend bloed van Christus! Stel slechts daarin uw vertrouwen en heden zult u om niet vergiffenis hebben.

Ik vraag u, dat u mijn mening wel begrijpt, als ik aldus over het geloof spreek. Ik zeg u niet dat het geloof het enige ken teken is van de mens wiens zonden weggenomen zijn. Ik zeg niet dat het geloof, wat een mens aandeel geeft in het verzoenend bloed van Christus, immer alleen gevonden wordt. Zaligmakend geloof is geen onvruchtbare, op zichzelf staande genade. Het is altijd vergezeld van berouw en personele heiligheid.

Verlangt u te weten wat ons, bedienaars des Evangelies, verordend is te doen? Wij zijn aangesteld tot het werk om mensen op het bloed van Christus te wijzen en als wij het niet onophoudelijk aanwijzen, zijn wij geen rechte bedienaars des Evangelies.

Verlangt u te weten wat de begeerte onzes harten en ons gebed voor de zielen die wij bedienen is? Wij wensen hen tot het bloed van Christus te brengen. Wij zijn niet tevreden met onze kerken gevuld en onze instellingen goed waargenomen, onze samenkomsten talrijk en onze zaak uitwendig bloeiende te zien. Wij begeren mannen en vrouwen tot de grote Fontein tegen de zonde en onreinheid te zien komen en hun zielen daarin te wassen, opdat zij rein mogen zijn. Hier alleen is rust voor het geweten. Hier alleen is vrede voor de inwendige mens. Hier alleen is genezing voor geestelijke ziekten. Hier alleen is het geheim van een verlicht en gelukkig hart. Ongetwijfeld hebben wij in ons een fontein van boosheid en bederf. Maar, Gode zij .dank, er is een andere fontein van nog groter kracht, namelijk het dierbaar bloed des Lams, en ons dagelijks in die andere fontein wassende, zijn wij rein van alle zonde.

5. De vijfde en laatste opmerking die ik te maken heb is deze: **Het geloof is volstrekt noodzakelijk en de enige zaak die nodig is om u aandeel te geven in het reinigend bloed van Christus.**

Ik vraag uw bijzondere aandacht omtrent dit punt Een misvatting hierin is dikwijls verderfelijker voor 's mensen ziel. Het is een groot lek in de bodem van uw Christendom, indien u niet duidelijk de rechte wijze van vereniging tussen Christus en

de ziel ziet. Die weg is het geloof.

Het lidmaatschap en het gebruiken der Sacramenten zijn geen bewijs dat u in het bloed van Christus gewassen bent. Om de ziel aandeel aan Christus te geven, is het geloof het enige dat gevorderd wordt. In de zaak der rechtvaardiging voor God, staat het geloof, ik herhaal het met nadruk, geheel alleen. Het geloof is de hand die Christus aangrijpt. Het geloof begint, het geloof zet voort, het geloof houdt staande de aanspraak welke de zondaar op de Zaligmaker maakt. Door het geloof worden wij gerechtvaardigd. Door het geloof wassen wij onze zielen in de grote Fontein tegen de zonde. Door het geloof gaan wij voort om nieuwe versterkingen van vergevende genade te verkrijgen, op geheel onze reis. Door het geloof leven wij en door het geloof staan wij.

Niets hoegenaamd buiten dit geloof wordt er vereist voor uw volkomen rechtvaardiging en reiniging van alle zonden. Laat dit diep in uw gemoed zinken. Waar is de man, die wezenlijk troost uit het Evangelie begeert te genieten? Zoek, smeed ik u, heldere en eenvoudige inzichten in de natuur van het zaligmakend geloof te hebben. Wacht u voor die donkere en verwarde en doffe denkbeelden van het geloof, waardoor zoo velen hun zielen in verlegenheid brengen. Verwijder uit uw ziel het denkbeeld, dat het geloof slechts een blote daad van het verstand is. Het is niet zijn toestemming geven aan leerstellingen of artikelen. Werp alle denkbeeld van werk of verdienste, of doen, of volbrengen, of betalen, of geven, of kermen, of arbeiden weg, bij de daad van in Christus te geloven. Weet dat het geloof geen geven, maar nemen, — geen betalen, maar ontvangen, — geen kopen, maar rijk gemaakt worden is. Het is het oog dat naar de koperen slang ziet, en ziende, leven en gezondheid verkrijgt. Het is de mond die het verkwikkende geneesmiddel opdrinkt, en drinkende, kracht en sterkte voor het gehele lichaam ontvangt. Het is de hand van de drenkeling die het hem toegeworpen bouw aangrijpt en het aangrijpende, hem in staat stelt om, gaaf en veilig uit de diepte opgehaald te worden. Dit, en niets meer dan dit, is het rechte denkbeeld van het zaligmakend geloof. Dit, en dit alleen, is het geloof dat vereist wordt om u aandeel te geven in het bloed van Christus.

Niets hoegenaamd behalve dit geloof zal u ooit aandeel geven in het verzoenend bloed van Christus. U kunt dagelijks naar de kerk van Christus gaan. U kunt dikwijls de naam van Christus gebruiken. u moogt het hoofd buigen bij de Naam van Jezus. U kunt van het brood eten en de wijn drinken, welke Christus bevolen heeft te genieten. Maar in al die tijd hebt u, zonder geloof, geen deel aan, noch heil in Christus. Ik begeer thans in een plechtige verklaring tegen de nieuwe begrippen, welke er omtrent dit gewichtig onderwerp heersen, te treden. Ik protesteer tegen het gevoelen hetwelk velen thans voorstaan, dat sommigen door Christus zalig worden behalve degenen die geloven.

Er is veel onbestemd gepraat in sommige streken omtrent Gods Vaderschap en Gods liefde, alsof wij, die „Evangelisch" genoemd worden, deze heerlijke waarheden loochenden. Wij loochenen die in 't geheel niet Wij houden ze even krachtig staande als iemand. Wij geven het niemand in deze zaak gewonnen. Maar wij ontkennen ten stelligste, dat God de geestelijke Vader van iemand is behalve van diegenen, die Zijn kinderen zijn door het geloof in Christus Jezus. Wij ontkennen ten stelligste, dat iemand recht heeft om zich met Gods liefde te troosten, zonder te geloven in Hem, door Wien die liefde geopenbaard is, te weten Zijn lieve Zoon. Het verzoenend bloed van Gods Zoon is de grote openbaarmaking van Gods liefde jegens zondaren. De zondaar die wenst zalig te worden, moet persoonlijk omgang hebben met Hem Die dat bloed vergoot. Door personeel geloof moet hij er zich in wassen. Door personeel geloof moet hij er van drinken. Door personeel geloof moet hij Zijne eigen aanspraak

op al de zegeningen daarvan verlangen. Zonder dit geloof kan er geen zaligheid zijn.

Wilt u het voornaamste onderwerp weten dat wij, braren, bij onze prediking in het oog hebben? Wij prediken dat u moogt geloven. Het geloof is de zaak die wij verlangen dat in uw ziel gewerkt wordt. Het geloof is de zaak die wij, eenmaal gewerkt zijnde, verlangen te zien aanwassen. Wij verheugen ons dat wij zien dat u regelmatig het Evangelie komt hoeren. We verheugen ons een ordelijke, zich wel gedragende vergadering van kerkgangers te zien. Maar het geloof, het geloof, het geloof, - is het grote uitwerksel dat wij in uw zielen, verlangen te aanschouwen. Zonder geloof kunnen wij ons niet verblijd bij u gevoelen. Zonder geloof bent u in een dreigend gevaar van de hel. Naar evenredigheid van uw geloof zal de sterkte van uw Christendom zijn. Naar evenredigheid van de mate uws geloofs zal de vermeerdering van uw vrede en van uw hoop zijn en de vastheid van uw wandel met God.

Toepassing

Ik haast mij om mijn opmerkingen ten einde te brengen. Ik heb getracht u vijf dingen te tonen en gepoogd ze in duidelijke woorden u voor te stellen.

1. Ik heb u gezegd dat u veel zonden hebt.
2. Ik heb u gezegd dat het van het uiterste gewicht is deze zonden weggenomen te hebben.
3. Ik heb u gezegd dat u uw eigene zonden niet kunt wegnemen.
4. Ik heb u gezegd dat heb bloed van Christus van alle zonden reinigt.
5. Ik heb u gezegd dat het geloof nodig is, om aandeel te doen hebben in het bloed van Christus. Ik heb u datgene gezegd waarvan ik vast overtuigd ben dat het Gods eigen waarheid is, de waarheid waarop ik zelf verlang te leven en te sterven. Ik bid God, dat de Heilige Geest deze waarheid met kracht op veel zielen moge toepassen.

Ik wil dit gehele onderwerp eindigen door het met twee woorden tenslotte aan te dringen.

Onze jaren gaan schielijk voorbij. De nacht komt waarin niemand werken kan. Nog een weinig tijd en onze plaats in een andere wereld zal voor eeuwig bepaald zijn. Nog weinig jaren en wij zullen allen óf in de hemel óf in de hel zijn. Zeker deze waarheid alleen, behoort ons te doen nadenken. Verdraag mij, terwijl ik trachten zal uw gedachten een nuttige richting te geven. Verdraag mij, terwijl ik als een vriend en broeder zal trachten met si over uw ziel te spreken.

I. Mijn eerste woord, van toepassing zal een vraag zijn. Ik richt haar tot allen, zonder onderscheid of uitzondering. Het is een vraag welke elke, man elke vrouw en elk kind in de wereld ten zeerste aangaat, wat ook hun rang en toestand moge zijn. Het is de vraag: „*Waar zijn uw zonden?*”

Bedenk wel, ik vraag u niet hoe ge u in het stuk van godsdienst noemt. Ik vraag u niet waar u gaat, — of wien u hoort, — of tot welke partij u behoort, of wat uw bijzondere gevoelens betreffende de kerk of de afgescheidenen zijn. Ik laat die dingen staan. Het smart mij als ik het verbazende tijdverlies zie, waaraan duizenden zich jaarlijks met betrekking tot deze dingen schuldig maken. Ik ben voor de wezenlijkheid en voor de voornaamste zaak in het Christendom. Ik wens uw aandacht te vestigen op die dingen, welke gewichtig zullen zijn in de ure des doods en ten jongsten dage. En ik zeg met alle verzekerdheid, dat een der eerste vragen, welke uw aandacht eisen, de vraag is: „*Waar zijn uw zonden?*”

Ik vraag niet wat u bent of wat u meent, of hoopt, of besluit te eniger tijd naar te streven. — Ik laat dit alles aan kinderen en dwazen over. Morgen is het de dag des

duivels, maar heden is het de dag Gods. En hier, als in Gods tegenwoordigheid, op deze zelfde dag, vraag ik u een antwoord op mijn vraag te vinden: „Waar zijn uw zonden?" Ik vraag u om, op te merken wat ik zal zeggen. Ik zeg het bedaard, welberaden, welbedacht en met overleg.

Ik zeg u dat er op dit ogenblik slechts twee plaatsen zijn, waar uw zonden kunnen zijn en ik daag de wijsheid der wereld uit om een derde te vinden. Uw zonden zijn of op uzelf, onvergeven, ongereinigd, niet weggenomen, — u dagelijks nader tot de hel voerende — of uw zonden zijn op Christus, weggenomen, vergeven, uitgewist en gereinigd door het dierbaar bloed van Christus. — Ik ben volstrekt niet in staat een derde plaats te zien, waar de zonden eens mensen bij mogelijkheid zijn kunnen. Ik ben ten enenmale buiten staat een derde keuze te ontdekken. Vergeven of niet vergeven, gereinigd of niet gereinigd, dat is, volgens de Bijbel, de juiste staat van ieders zonden. Lezer, hoe is het met u? „Waar zijn uw zonden?"

Ik bid u deze vraag ter harte te nemen en nooit te rusten totdat u er een antwoord op geven kunt. Ik smeed u uw eigen staat te onderzoeken, — uw eigen geestelijke toestand te beproeven; en te ontdekken hoe de zaken tussen u en God staan. O, zoek deze zelfde dag een antwoord op mijn vraag: „Waar zijn uw zonden?" Zijn zij op uzelf of zijn zij op Christus?

II. Mijn tweede woord van toepassing zal een uitnodiging zijn. Ik richt het tot allen die zich niet in staat gevoelen om een voldoende antwoord op deze vraag te geven. Ik richt het tot allen, die zich zondig, en verloren, en veroordeeld, en ongeschikt om te sterven gevoelen. Het is die uitnodiging, welke de heerlijkheid van het Evangelie is. Ik zeg tot u: „Kom tot Christus en laat u zonder uitstel in Zijn bloed reinigen.

Ik weet niet wat u in uw vorig leven geweest zijt. Het doet er niets toe. U kunt elk verbod onder de hemel verbroken hebben. U kunt met opgeheven had tegen licht en beter weten gezondigd hebben. U kunt de waarschuwingen van een vader en de tranen ener moeder veracht hebben. U kunt gretig in alle overdaad van losbandigheid voortgerend en in elke soort van afschuwelijke snoodheid gedompeld zijn. U kunt God, Zijn dag, Zijn huis, Zijn knechten, Zijn Woord geheel en al de rug toegekeerd hebben, ik zeg nogmaals, het doet er niets toe. Gevoelt u uw zonden? Bent u er afkerig van? Bent u er beschaamd over? Bent u er vermoeid van? Kom dan tot Christus juist zoals u bent en het bloed van Christus zal u rein maken.

Ik zie u aarzelen, en twijfelen, en u verbeelden dat die tijding te goed is om waar te kunnen zijn. Ik hoor de duivel u in het oor fluisteren: „Je bent te slecht; je bent te goddeloos om behouden te worden". Ik beveel u, in Gods Naam, om zulke twijfelingen geen plaats te geven. Ik herinner u dat de Satan altijd een leugenaar was. Eenmaal vertelde hij u, dat het „te vroeg" voor de godsdienst was, en nu vertelt hij u dat het „te laat" is. Ik zeg u zonder enige twijfel, dat Jezus Christus bekwaam is om volkomen zalig te maken allen die door Hem tot God gaan. Ik zeg u zonder enige twijfel, dat Hij duizenden, even slecht als u, heeft aangenomen, gereinigd en vergeven. Hij verandert nimmer. Kom slechts tot Hem en Zijn bloed zal u reinigen van alle zonden.

Ik kan mij wel verbeelden dat ge u ten einde raad gevoelt en niet weet wat te doen. Ik kan wel geloven dat u niet ziet welke weg u inslaan of welke stap u doen moet, of op welke wijze u mijn raad zult volgen.

Ik bid, u, ga heen en zeg dit aan de Heere Jezus Christus. Ik bid u, zoek de ene of andere stille plaats en stort uw hart voor Hem uit. Zeg Hem dat u een arme, ellendige zondaar bent. Zeg Hem dat u niet weet hoe u bidden, of wat u zeggen, of wat u doen, moet. Maar zeg Hem dat u betreffende Zijn bloed gehoord hebt, dat het een mens van

alle zonden reinigt en smee Hem u te gedenken en uw ziel te reinigen. O, volg deze raad, — en wie kan zeggen of u zult eens uitroepen: „*het bloed van Christus reinigt waarlijk een mens van alle zonden*”.

Ik beveel deze dingen uwer opmerkzaamheid aan. Indien u deze dingen nooit te voren geweten hebt, moge u er dan spoedig mede bekend worden! Indien u ze in vorige tijden geweten hebt, moge u ze beter kennen voor het toekomende. Wij kunnen nooit te goed het rechte antwoord op de ontzaggelijke vraag weten: „Waar zijn uw zonden?”
AMEN.